



د رسول الله صلی الله علیه وسلم تلبیه وه: «لَبِّيْكَ اللَّهُمَّ، لَبِّيْكَ
لَبِّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ»

له عبد الله بن عمر رضي الله عنهم خخه روایت دی چې: د رسول الله صلی الله علیه وسلم تلبیه وه: «لَبِّيْكَ
اللَّهُمَّ، لَبِّيْكَ، لَبِّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ» «زه حاضر يم ای لویه خښته!
زه حاضر يم تا لره هېڅ شريك نښته، زه حاضر يم، يقينا چې تولتعريفونه او نعمتونه تا لره دي او پاچاهي تا
لره ده، تا لره هېڅ شريك نښته». واي: او عبد الله بن عمر رضي الله عنهم به پکي دا الفاظ زياتول: لَبِّيْكَ
لَبِّيْكَ، وَسَعْدَيْكَ، وَالْحَيْرُ بِيَدِيْكَ، لَبِّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ. زه حاضر يم، زه حاضر يم، د خوبند د پاسه خوبن
يم، سټګنې ستا په لاسو کې دي، زه حاضر يم، سوال ستاخه کېږي او عمل تاته کېږي
[صحيح] [متفق عليه دي (بخاري او مسلم دواړو روایت کړي دي)]

رسول الله صلی الله علیه وسلم به چې کله د حج او یا عمرې په مناسکو کې داخلېده نو تلبیه یې داسي وه چې ويل
به یې: (لَبِّيْكَ اللَّهُمَّ لَبِّيْكَ) تاته د حاضرېدو پسې په تېنګه هېڅ بلني ته حاضر يم چې تا د اخلاص، توحید، حج او داسي
نورو لپاره راکړي ده، (حاضر يم، تالره شريك نښته، حاضر يم) نو ته یوازې د عبادت مستحق یې، تا لره ستا په
ريوبيت، ستا په الوهيت او ستا په اسماؤ او صفتونو کې شريك نښته، (يقينا چې ستانيه) شکر او ثناء (او نعمت) ستا
لخوا دي او ته یې ورکوونکي یې (تالره) په هر حال کې شکر اېستل کېږي، (او پادشاهي) همدارنګه تا لره ده، (تا لره
شريك نښته) نو هر خه یوازې تا لره دي. او ابن عمر رضي الله عنهم به پکي دا (الفاظ) زياتول: (لَبِّيْكَ لَبِّيْكَ
وَسَعْدَيْكَ) له خوبند پسې خوبنې را په برخه کړه، (والخير بيديك) تول خبر ستا په لاسو کې دي او ستا لخوا دي،
(لَبِّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ) غوبنښه او سوال له هغه چا کېږي چې په لاس کې یې خبر وي (والعمل) او عمل ستا لپاره دي،
نو ته د عبادت مستحق یې.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/4535>